

ganste vist, at vi have Skydebaner her; men for dem, vi have her, er der allerede meget Brug, og desuden fordrer en hensigtsvarende Anvendelse af Skydebanerne, at de forskjellige Baner, der ligge ved Siden af hinanden, anvendes omtrent ved samme Distance, det vil sige, at ikke den ene skydende Afdeling befinder sig langt fremme foran den anden. Det er et Hensyn, som Folkenes Sikkerhed gjør nødvendigt, og hvis Sagttagelse vil virke meget hæmmende paa Brugen af Skydebanerne ved Skyde-skolen. En Skydestole maa have Baner til sin Raadighed, som den kan benytte paa hvilken som helst Tid af Dagen og i hvilken som helst Afstand. Jeg skal imidlertid ikke videre gaae ind paa Detaillen af dette Spørgsmaal; jeg skal kun sige, at jeg ikke kan tiltræde Forslaget under Nr. 10, og at jeg, hvis det vedtages, maa forbeholde mig endnu engang at bringe Spørgsmaalet frem for Udvalget og senere for Thinget. — Forslaget under Nr. 12, der gaaer ud paa at aflaae Midlerne til Opførelsen af et Skur til Opbevaring af Ingenieurtroppernes Materiel, maa jeg ogsaa meget bestemt fra-raade. Jeg kan paa ingen Maade gaae ind paa, at det er Noget, som staaer i tilstrækkelig directe Forbindelse med en fremtidig Ordning af Garniseringsforholdene. Det er den hensigtsvarende Opbevaring af Materiellet og den lettere Afbenyttelse af det til Øvelserne, som gjør Tilstedeværelsen af et saadant Skur nødvendigt, og Regtelsen deraf vil ligesvem med-føre, at baade Øvelserne og Materiellet ville lide — og det er et tildeels meget kostbart Materiel. Jeg troer, at det vil være en meget daarlig Deconomi ikke at bevilge disse Penge. Jeg skal af disse Grunde bestemt modsætte mig Forslaget under Nr. 12. — Med Hensyn til det Forslag, som gaaer ud paa at nægte Midlerne til Bestyrelse af Søforterne, skal jeg bemærke, at jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale mig om Søforternes Bestyrelse og Indretning; navnlig har jeg havt Leilighed dertil ligeoverfor Udvalgene og i et fortroligt Møde med Medlemmerne af dette Thing. Derimod har jeg troet her i Salen at burde iagttage en vis Tilbageholdenhed, naar dette Spørgsmaal kom paa Bane; og denne Tilbageholdenhed har, troer jeg, Thinget hidtil billiget.

Jeg finder ikke Grund til at fravige en Fremgangsmåde, som ligesvem dicteres mig af, hvad jeg anseer for min Pligt. Det vil være de ærede Medlemmer, med hvem jeg havde det fortrolige Møde, bekendt, at der ikke er noget Spørgsmaal, disse Forhold vedrørende, som jeg ikke er fuldkommen rede til at besvare paa rette Tid og Sted. Alle de Indvendinger, som kunne gjøres, alle de Tvivl, som kunne reise sig, er jeg, saavidt min Kundskab og Vidden strække sig, fuldkommen beredt til at besvare paa rette Tid og Sted. Men her at indlade mig paa en saadan reen technisk Discussion som denne, anseer jeg ikke paa nogen Maade for hensigtsvarende eller fra mit Standpunkt forsvarligt. Jeg skal afvente, om der under Discussionen skulde reise sig andre Betæneligheder og Tvivl, end der hidtil er fremkommet, for at see, om jeg da maatte finde det paa-trængende nødvendigt at tage Ordet i denne Sag. Uden at jeg, som sagt, vil gaae ind i Detaillen, er der dog et Spørgsmaal, som, om De saa ville, er et reent artilleristisk Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som netop her har sin Betydning, og som jeg derfor vil tillade mig at berøre. Der er to Ting, som kunne være Forternes Opgave. Den ene og den væsentlige er at forhindre et Bombardement af Kjøbenhavn. Den anden er det directe Forsvar. Naar man vil holde Tjenden i en saadan Afstand, at han ikke kan bombardere Staden, da er det ikke afhængigt af, om Forterne ere pantsersklædte; det afhænger alene af, om Forterne have et kraftigt Artilleri. Naar man altsaa blot har fortrinlige Kanoner, kan man anbringe dem paa Forterne, paa et Træstib, paa en Pram, om man vil; thi den Virkning, disse Kanoner udøve i en lang Afstand, er det, der betinger, om man kan være sikker mod et Bombardement eller ikke. Altsaa, det vigtigste Hensyn, naar man tænker paa at afværge et Bombardement, er at have langtrækkende, stærkt Skyts; det er derved, man forhindrer et Bombardement. Jeg vil slet ikke gaae ind paa den historiske Udvikling af hele Spørgsmaalet om Søforterne, men det forekommer mig, at man har glemt et Moment, og det er vor egen Erfaring om Nødvendigheden af Søforter. Man har i den Henseende, troer